

Auto uderza w tłum, czyli kiedy „przypadek” staje się normą

28 maja 2025

26 maja 2025 roku, w Liverpoolu samochód wjechał w tłum podczas świętowania zwycięstwa klubu piłkarskiego w Premier League. Czterdzieści siedem osób zostało rannych, dwadzieścia siedem trafiło do szpitala, dwie w stanie krytycznym – w tym dziecko. Kierowca, 53-letni biały mężczyzna mieszkający w Liverpoolu, został aresztowany. Policja wykluczyła motyw terrorystyczny. Mówi się o czynie odosobnionym; kolejny raz. Ale jak długo może powtórzyć się przypadek, zanim stanie się standardem?

Zignorowana eskalacja

Od roku 2020, dziesiątki ataków z użyciem samochodu skierowanego w tłum miało miejsce na placach, podczas pochodów i na targowiskach. Setki rannych, wielu zabitych. Niektóre sklasyfikowano jako terroryzm. Inne jako „nagłe szaleństwo”. Większość została umorzona i pozostawiona bez odpowiedzi. Ale liczby mówią inną prawdę: nie można już dłużej mówić o zbiegach okoliczności.

Lista przypadków

24 lutego 2020 r. – Volkmarsen, Niemcy. Mężczyzna wjechał w tłum podczas parady karnawałowej, raniąc 88 osób.

14 maja 2020 r. – Negohot, Zachodni Brzeg Jordanu. Pojazd wjechał w grupę izraelskich żołnierzy, raniąc jednego z nich.

27 kwietnia 2020 r. – Colombes, Francja. Mężczyzna przejechał dwóch policjantów, poważnie ich raniąc; zaalarmowano służby antyterrorystyczne.

1 lipca 2020 r. – Hongkong, Chiny. Pojazd przejechał grupę protestujących podczas protestów przeciwko ustawie o bezpieczeństwie narodowym.

4 lipca 2020 r. – Seattle, USA. Samochód uderzył w protestujących na autostradzie, powodując poważne obrażenia u dwóch osób.

17 października 2020 r. – Henstedt-Ulzburg, Niemcy. Samochód uderzył w grupę ludzi na parkingu, raniąc cztery osoby.

1 grudnia 2020 r. – Trewir, Niemcy. SUV wjechał w tłum na deptaku, zabijając pięć osób i raniąc 15.

2 kwietnia 2021 – Waszyngton (Kapitol), USA. Mężczyzna najechał na dwóch policjantów na Kapitolu, zabijając jednego z nich, zanim został zastrzelony.

6 czerwca 2021 r. – London (Ontario), Kanada. Mężczyzna wjechał w muzułmańską rodzinę, zabijając cztery osoby w ataku motywowanym nienawiścią.

13 czerwca 2021 – Minneapolis, USA. Pojazd staranował protestujących podczas protestu, zabijając jedną kobietę i raniąc innych.

3 października 2021 r. – Lakhimpur Kheri, Indie. Pojazd uderzył w protestujących rolników, powodując śmierć ośmiu osób; incydent zapoczątkował zamieszki.

21 listopada 2021 – Waukesha, Stany Zjednoczone (USA). SUV wjechał w paradę bożonarodzeniową, zabijając sześć osób i raniąc ponad 60.

5 grudnia 2021 r. – Rangun, Mjanma. Pojazd wojskowy staranował protestujących, zabijając co najmniej 5 osób.

4 lutego 2022 – Winnipeg, Kanada. Samochód wjechał w protestujących podczas demonstracji przeciwko ograniczeniom związanym z COVID-19, raniąc cztery osoby.

20 marca 2022 r. – Strépy-Bracquegnies, Belgia. Samochód najechał na uczestników parady karnawałowej, powodując sześć ofiar śmiertelnych i około 40 rannych.

8 czerwca 2022 – Berlin, Niemcy. Mężczyzna wjechał samochodem w tłum, zabijając nauczyciela i raniąc 14 uczniów.

15 listopada 2022 r. – Ariel, Zachodni Brzeg Jordanu. W wyniku ataku nożownika i przejechania przez samochód zginęły trzy osoby, a trzy zostały ranne.

10 lutego 2023 – Ramot (Jerozolima), Izrael. W wyniku ataku z użyciem samochodu zginęły dwie osoby, a inne zostały ranne.

13 marca 2023 – Amqui, Kanada. Mężczyzna uderzył pickupem w 11 pieszych, zabijając trzy osoby i raniąc osiem.

7 kwietnia 2023 – Tel Awiw, Izrael. Pojazd staranował pieszych na nabrzeżu, zabijając włoskiego turystę i raniąc siedem osób.

4 lipca 2023 – Tel Awiw, Izrael. W wyniku staranowania pojazdem i ataku nożem rannych zostało co najmniej siedem osób.

13 czerwca 2023 – Nottingham, Wielka Brytania. Mężczyzna zabił trzy osoby i ranił inne, wjeżdżając furgonetką w pieszych.

8 września 2023 r. – Melbourne, Australia. Samochód uderzył w pieszych w centrum miasta, powodując śmierć jednej osoby i kilka obrażeń.

1 marca 2024 r. – Szczecin, Polska. Samochód wjechał w tłum ludzi, raniąc co najmniej 17 osób.

12 kwietnia 2024 – Austin, USA. Ciężarówka uderzyła w budynek Departamentu Bezpieczeństwa Publicznego, zabijając jedną osobę

i raniąc 13.

11 listopada 2024 – Zhuhai, Chiny. Mężczyzna wjechał SUV-em w ludzi w centrum sportowym, zabijając 38 osób i raniąc 48.

28 listopada 2024 – Changde, Chiny. SUV wjechał w ludzi przed szkołą podstawową, raniąc 30 osób.

20 grudnia 2024 – Na rynku w Magdeburgu samochód z pełną prędkością wjechał w tłum, pozostawiając dziesiątki zabitych i rannych. Istnieją już doniesienia o 12 zabitych i ponad 60 rannych.

25 grudnia 2024 – Londyn (Soho), Wielka Brytania. Pojazd uderzył w pieszych w dzielnicy Soho podczas uroczystości bożonarodzeniowych; szczegółowe informacje są niewielkie.

1 stycznia 2025 – Nelson, Nowa Zelandia. Pojazd uderzył w tłum podczas uroczystości sylwestrowych, na skutek czego szereg osób odniosło obrażenia.

1 stycznia 2025 – Nowy Orlean, USA. Pojazd wjechał w tłum podczas uroczystości sylwestrowych, powodując śmierć 15 osób i ponad 30 rannych.

26 stycznia 2025 r. – Tampa, USA Samochód staranował uczestników pochodu, powodując liczne obrażenia.

13 lutego 2025 r. – Monachium, Niemcy. Pojazd wjechał w tłum podczas demonstracji, raniąc co najmniej 20 osób.

3 marca 2025 r. – Mannheim, Niemcy. Samochód wjechał w tłum na jarmarku karnawałowym, powodując śmierć i obrażenia.

8 marca 2025 r. – Inglewood, USA. Pojazd uderzył w pieszych podczas imprezy publicznej, powodując szereg obrażeń.

14 marca 2025 r. – Vadodara, Indie. Samochód uderzył w tłum podczas procesji religijnej, powodując śmierć i obrażenia.

18 marca 2025 r. – Yangzhen, Chiny. Pojazd staranował uczniów

wychodzących ze szkoły, powodując liczne obrażenia.

10 kwietnia 2025 – East Naples, USA. Pojazd wjechał w tłum podczas lokalnego festiwalu, powodując obrażenia.

26 kwietnia 2025 – Vancouver, Kanada. SUV wjechał w tłum podczas festiwalu, powodując śmierć 11 osób i liczne obrażenia.

26 maja 2025 – Liverpool, Wielka Brytania. Samochód wjechał w tłum podczas obchodów zwycięstwa Liverpoolu FC, raniąc 47 osób.

Anatomia danych statystycznych: za sekwencją kryje się struktura operacji

Jednym z najbardziej wymownych aspektów jest dystrybucja geograficzna owych wydarzeń: obszarem najbardziej dotkniętym jest Europa, z 19 przypadkami (Niemcy 7, Wielka Brytania 3, Francja, Belgia, Polska...). Następne są Stany Zjednoczone z 9 atakami, Kanada z 4, Chiny również z 4 zdarzeniami w ciągu kilku lat. Azja Zachodnia (Zachodni Brzeg Jordanu i Izrael) odnotowała 5 przypadków, podczas gdy Indie odnotowały 2 ataki z ofiarami śmiertelnymi. Pojedyncze incydenty miały miejsce w Birmie, Australii i Nowej Zelandii.

Ta mapa nie jest przypadkowa. Ataki dotyczą demokracji dobrze widocznych, społeczeństw gęsto zaludnionych, krajów zurbanizowanych – w momentach o znaczeniu symbolicznym.

Od danych do struktury operacji

Analiza 39 celowych ataków w latach 2020-2025 ujawnia powracający schemat, powtarzany z niepokojącą precyzją.

1. Skutki systemowe. Każde zdarzenie tworzy przewidywalną

triadę:

- dezintegrację społeczną: panikę, zawieszenie imprez, zbiorową izolację;
- militaryzację przestrzeni miejskiej: wprowadzenie barier, nadzoru, policji prewencyjnej;
- neutralizację prawdy: stosowanie mglistych wyjaśnień, wprowadzenie miękkiej cenzury, eliminację zająć z pamięci zbiorowej.

Podsumowując: strach → kontrola → niepamięć.

2. Elementy wspólne operacji:

- środek: pojazdy powszechnie używane, łatwo dostępne, nie dające możliwości śledzenia;
- cel: tłum, nieuzbrojony, świętujący, bezbronny;
- dynamika: nagłe przyspieszenie, zerowe hamowanie, bez ucieczki;
- profil sprawcy: mężczyzna w wieku od 25 do 45 lat, niezrównoważony, odizolowany, czasem były wojskowy;
- reakcja: „to nie jest terroryzm”, „przypadek odosobniony”, „człowiek chory”, „samotny wilk”;
- narracja: brak powiązań, brak analiz porównawczych, brak pytań;
- skutek symboliczny: tłum staje się zagrożeniem, przestrzeń publiczna traci swoją nietykalność;
- brak prewencji: policja zawsze zaskoczona, zawsze brak skutecznego systemu predykcyjnego.

3. Powtarzalność jako strategia. Kiedy fakt powtarza się ponad czterdzieści razy według tego samego schematu i zawsze daje

takie same skutki, przestaje być wydarzeniem, a staje się instrumentem.

Zgodnie z podręcznikami wojny psychologicznej, powtarzanie prowadzi do przyzwyczajenia, dezaktywuje krytyczne myślenie i normalizuje zniekształcenia. Jest to strategia, która przekształca społeczeństwo w przestrzeń lękową, w której każde zgromadzenie jest potencjalnie śmiertelne, a każdy obywatel jest potencjalnym celem.

Hipotezy, których nie można wykluczyć

1. Nagła choroba? Więcej niż jeden przypadek został uznany za spowodowany nagłą „chorobą kierowcy”. Ale co spowodowało ową chorobę? Niektórzy alternatywni lekarze i analitycy sugerują związek ze szczepionkami mRNA, w szczególności z rzadkimi, ale udokumentowanymi skutkami neurologicznymi: omdleniami, dezorientacją, utratą przytomności. Jest to hipoteza, która nie została jeszcze obalona, ale została odrzucona przez dyskurs oficjalny.

2. MK-Ultra? W niektórych przypadkach, napastnik wydaje się być oderwany od rzeczywistości, pozbawiony emocji, przypominający obiekt zaprogramowany. Idea kontroli umysłu, często sprowadzana do spisku, jest w rzeczywistości historycznie uzasadniona: program MK-ULTRA, zainicjowany przez CIA, wykazał, że możliwe jest indukowanie zachowań za pomocą technik psychofarmakologicznych oraz głębokiej sugestii. Czy jest zatem możliwe, że tego rodzaju aktywne procedury były praktykowane wobec wybranych osób?

3. Strategia napięcia? Ci, którzy pamiętają Włochy z lat siedemdziesiątych, rozpoznają matrycę: uderzyć bez podania przyczyny, zdestabilizować opinię publiczną, usprawiedliwiać nowe środki nadzoru. Różnica tkwi w narzędziu: dziś nie jest to bomba, ale zwykły samochód. Nie odbywa się to wobec

Państwa, ale wobec tłumu. Nie jest to terroryzm polityczny, ale anomia strategiczna.

Cui prodest? Kto na tym korzysta? Międzynarodowe korporacje zajmujące się bezpieczeństwem miejskim i biometrią predykcyjną? Technokratyczne rządy zainteresowane powszechną identyfikowalnością? Cyfrowi giganci proponujący „inteligentne” miasta i „posłusznych” obywateli? I wreszcie, niewidoczne instytucje, które testują zbiorowe zachowania?

Podsumowując: więcej strachu → więcej kontroli → mniej wolności.

Wnioski

Kiedy jakieś wydarzenie powtarza się z tak dużą częstotliwością i odbywa się to po globalnym zamachu stanu z roku 2020, w różnych kontekstach, ale w identyczny sposób, to nie mamy do czynienia z faktami przypadkowymi. To jest programowanie społeczeństwa.

Nie mamy do czynienia z oszalałymi nagle osobnikami, ale z systemem, który wykorzystuje przestępczość jako metodę inżynierii społecznej; systemem, który nie uderza ot tak sobie, ale dlatego, że jest mu to potrzebne. Nie generuje chaosu, ale oswaja populację poprzez chaos.

Samochód staje się orężem rytualnym, tłum – celem symbolicznym, a bezpieczeństwo – politycznym bożyszczem. A my, przestraszeni i zdezorientowani, przehandlowujemy wolność za ochronę.

Pytanie nie brzmi już, czy jesteśmy manipulowani?, lecz czy jesteśmy jeszcze w stanie zdać sobie z tego sprawę?

Autorstwo: Filippo Chinnici

Źródło zagraniczne: LaVeritaRendeLiberi.it

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com